

[Lykketoft]

gaard har givet udtryk for om konstruktio-
nen. Det vil jeg godt nærmere diskutere i
udvalget, men der er jo ingen grund til, at vi
skal stå her og bygge nogle fronter op om-
kring en uenighed, som ikke skyldes en fak-
tisk virkning af forslaget af den art, som hr.
Bernhard Baunsgaard kritiserer det for.

Det andet, jeg vil nævne, er, at det, jeg
sagde om pensionsbidragene, var, at vi men-
er, at op til 15 pct. af lønnen og maksimalt
25.000 kr. i pensionsbidrag skal være fra-
dragsberettiget, ikke alene ved den proporti-
onale skat, men også ved tillægsskatten. Jeg
forstår, at hr. Bernhard Baunsgaard mener –
og det vil jeg godt have bekræftet – at det
kun skal være fradragsberettiget ved den
proportionale skat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kan da vist i hvert fald fastslå, at for-
muettillægget ikke er et forsøg på at imøde-
komme de radikale, når jeg siger, at jeg ikke
tror på det! Alle de forsøg, vi har gjort – og
de er jo ikke få i årene siden 1979 – på at
lave en fornuftig formuebeskatning, er ikke
lykkedes, så vi i dag er fri for de uheldige
virkninger.

Jeg må vel nok også sige; hvad kan det
hjælpe, at man stiller det ene forslag til æn-
dring i sit eget forslag efter det andet, når
det slet ikke er indrømmelser, som den, man
gerne vil give indrømmelser, ønsker? Lad
være med at komme med indrømmelser, som
ikke er ønsket af mig, i hvert fald hvis det er
mig, der skal overtales.

Bakholt (S):

Der har været en del kritikpunkter mod
tillægsskatten først fra skatte- og afgiftsmini-
steren og derefter fra nogle af ordførerne for
regeringspartierne, og det er vel i og for sig
ikke så mærkeligt, at der har været det. For
hvad er egentlig sandheden om dette? Den
er, at ved at udforme tillægsskatten på den
måde, som vi har gjort det, er det nogle af de
højeste indkomster, der vil komme til at be-
tale en mere rimelig skat, end de gør i øje-
blikket, hvor de har mulighed for at fradrage
sig ud af det.

Der er en anden ting, som jeg tror vi skal
gøre os klart, hvis vi vil lave en skattereform
og hæve proportionalstrækket ganske væ-

sentligt, og det er, at der skal skaffes midler
til det. Jeg hører til dem, der ikke tror på –
selv om regeringspartierne bedyrer det gang
på gang, når vi diskuterer skattereform – at
det kan gøres ved at hente nogle besparelser
ind på et eller andet.

Nu har den siddende regering jo sparet, så
vandet driver af den, men der er ikke blevet
fem flade øre til en skattereform. Næste år
skal der spares endnu mere. Der bliver heller
ikke fem flade øre til den da. Den eneste
mulige måde, man kan gøre det på, er ved at
fjerne nogle af de fradrag, vi har, og dermed
vil man også opnå, at beskatningsgrundlaget
ikke indsnævres, men udvides. Det er faktisk
blevet indsnævret ganske væsentligt. Det er
kun steget med 5,8 pct. af bruttonationalpro-
duktet fra 1974 til 1981 på grund af fradrags-
mængden.

Hvis der er et flertal i folketinget, og hvis
der er nogen mening med talen om skattere-
form, kan jeg kun se den mulighed, at vi
starter med at se på, hvad det er for fradrag,
vi vil fjerne. Der kan være nogle, man kan
lide, og nogle, man ikke kan lide, men det er
den eneste udvej, hvis man skal hæve pro-
portionalskattestrækkets grænse.

Hagen Hagensen (KF):

Der er vist ingen, der har sagt i dag, at
man klarer det hele gennem besparelser – jeg
har i hvert fald ikke gjort det – men de kan
være et middel til at nå frem til det, vi gerne
vil ende med, nemlig skattelettelser.

Men hr. Bakholt sagde noget nys, som jeg
godt vil holde fast ved. Den eneste vej, der
var at gå, var at fjerne fradrag, derigennem
udvidede man beskatningsgrundlaget. Det er
jo netop det, vi ikke vil være med til. Det vil
betyde, at man får en større flade at kunne
udskrive skat på, og lur mig, om man så ik-
ke, når man i en snæver vending står og har
behov for det, giver den en lille tand til, i
form af at procenten bliver lidt større. Man
udvider beskatningsgrundlaget, og det er ef-
ter vor mening noget af det farligste, man
kan gøre.

Når hr. Lykketoft taler om, at man kan
lave et selskab i stedet for at have eget firma,
vil jeg godt have lov til at pege på én ting,
som kan gøre det vanskeligt for mange. Hvis
de stadig væk skal have noget at leve af, skal
de hæve lønnen i et selskab, der muligvis